

Ὁκτώηχος - Ἦχος γ'.

Τῷ Σαββάτῳ Πρωΐ

Μηναιὸν - ΤΗ Θ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν
αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι
αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους
καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος γ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τροπάρια.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου,
τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου
ἐξώρισας, τὸν δὲ Ληστήν Οἰκτίρμον,
ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ
εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, προσομιλοῦντες,
Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον

οὐράνιον εὗρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ
δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκός, τὰς ὀδύνας·
ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον αἰεὶ, ἀπὸ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἱεράρχαι ἱεροί, Προφῆται ἑνδοξοί,
Ὅσιων ἢ πληθύς, Γυναίων θείων ὁμήγουρις,
ἐναθλησάντων πίστει, καὶ καθελόντων
πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, οὐρανοῦ δόξης
ἐπέτυχον, ὧν πρεσβείαις Σωτήρ, οἴκτειρον
τοὺς δούλους σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς
σκηναῖς, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεός, ὅπου
τρύφη ἢ ἀέναος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει,
μετατεθέντας τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν
τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς,
Δέσποτα δοξάζωμεν.

Δόξα.

Τὴν προσώποις ἐν τρισί,
προσκυνουμένην, μίαν ἄναρχον πιστοί,
θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, ὅπως
ἀξιοθῶμεν, ἁμαρτιῶν ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ
τῆς Βασιλείας τευξώμεθα, ἀνυμνοῦντες
αὐτῆς, τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φωτισμὸς καὶ ἰλασμός, ἐκ σοῦ ἐπέφανεν
ὁ πάντων Λυτρωτής, θεοχαρίτωτε
Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ
μελλούσῃ δίκῃ φοβερά, καταδίκης πάσης
λυτρώσασθαι, Ἀχραντε τοὺς πιστῶς,
πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἰσοδὸν
Ἀπολυτίκιον. Τῶν Μαρτύρων.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους
καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ
κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν,
ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα
ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται
γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος
ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάζεται Ὁσία Ματρῶνα, τὸ πνεῦμά
σου.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ
τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει
σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας·
ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ,
τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου
συντήρησον, πολυέλεε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 31.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι
καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

2Κορ 3:12-18

Ἀδελφοί, ἔχοντες τοιαύτην ἐλπίδα
πολλῇ παρῴσῃα χρώμεθα· καὶ οὐ καθάπερ
Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον
ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.
Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἅχρι
γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ
ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει,
μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὅ, τι ἐν Χριστῷ
καταργεῖται, ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα
ἀναγινώσκεται Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ
τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα δ' ἂν
ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ
κάλυμμα. Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ
δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. Ἡμεῖς
δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν
δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν
εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς
δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

Ἀλληλουϊά. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμοὶ 64, 101.

Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά.

Στίχ. α΄. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά.

Στίχ. β΄. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεάν καὶ γενεάν.

Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά. Ἀλληλουϊά.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΤΗΣ Η΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου θ΄ 37 - 43

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατελθόντι τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήνητησεν αὐτῷ
ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου
ἀνεβόησε λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου,
ἐπιβλέψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς
μοί ἐστι· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν,
καὶ ἐξαίφνης κρᾶζει, καὶ σπαράσσει
αὐτόν μετὰ ἄφροῦ καὶ μόγις ἀποχωρεῖ
ἀπ’ αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν· καὶ ἐδεήθη
τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Ὁ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη,
ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι
ὑμῶν; προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε. ἔτι δὲ
προσερχομένου αὐτοῦ ἔρῳξεν αὐτόν τὸ
δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ
ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ
ἴασατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ
πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ
τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμοὶ 64, 101.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν. Ἀλληλουϊά.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατάλυσις εἰς πάντα.